

לאור ההלכה

להאיר את הדרך לעובדה ולמעשה
עפ"י מורנו ר' נתן מברסלב
בספר ליקוטי הלכות

פרשת כי תבוא

תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה (כ"ה. מ"ז)

לאור הפרשה

יש שמחמת יראת הענש נופל לעצבות חס ושלום ולפעמים לכפירות חס ושלום כמצוי באנשים רבים כשיושבין על ספרי מוסר שמדברין מעצם הענשים הם באין לעצבות חס ושלום וכו' ונופלים יותר חס ושלום וכו'. וזה היה כונת המן להפיל את ישראל חס ושלום, אבל מרדכי הוא בחינת שכל עליון ונורא כל כך שיכול להכניס יראת הענש עד שיבאו לידי שמחה עצומה על-ידי גדל העצות שנותן לכל אחד בעמק נפילתו שיכול למצא את ה' יתברך עד שיהיה בשמחה וזה עקר תקנתו. ועל-כן בסוף התוכחה שהיא יראת הענש כתיב, תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה וכו'. והבן היטב כי זה העקר שלא יפל על-ידי יראת הענש רק מפחד הענש יתחזק לקים דברי הצדיקים אמתיים שמזהירין את הגרוע שבגרועים להיות בשמחה בהנקדות טובות שמוצא <<

איך ניתן לאהוב את הפחד?

בפרשתנו התורה מונה הרבה קללות ועונשים ל"ע, כשבסיומם מגיע נימוקם **תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה**.. כשאנו קוראים את הפסוק הזה במרוצה לאחר כל הפסוקים הכואבים והמרים לפעמים אנו משפשפים את העיניים האם אנו רואים נכון? כל הצרות והקללות האלו הם תוצאה של חוסר שמחה בעבודת ה'! היינו מצפים לעבירה יותר חמורה מזו בשביל עונשים כה חמורים! וכאן באמת אנו מגלים עד כמה אנו שקועים היטב בגלות 'היראה הנפולה' עד שקשה לאדם להבין עד כמה יראה זאת מזיקה, ואינו מודע לכך שרק היראה האמיתית שמביאה **שמחה עצומה** לאדם היא היראה הנדרשת מהאדם כי **מרדכי הוא בחינת שכל עליון ונורא כל כך שיכול להכניס יראת הענש עד שיבאו לידי שמחה עצומה**, ואין מתחבר שכל - שמחה - ליראה? היתכן?

ובכן, במובן הפשוט בפי העולם 'יראה' משמעותו 'פחד' ואת הטעם של הפחד לא צריך להסביר לאף אחד, כולנו חווים את זה יום יום שעה שעה, כל מציאות החיים מלאים בפחדים ודאגות למיניהם, וכשאדם רוצה להתקרב לה' יתברך אומרים לו בא תטעם את טעם התורה את טעם הקדושה יקרה היא מפנינים... ואז הוא ניגש לספר רוראה 'יראה'.. ועוד פעם יראה.. 'תיזהר יש עונשים קשים וכו' הוא חושב לעצמו "בשביל מה אני שב אל ה'?! בכדי לפחד?! להתעצב?! הרי אלו היו לי גם לפני כן"! **כמצוי באנשים רבים כשיושבין על ספרי מוסר שמדברין מעצם הענשים הם**

"כולם חפצים ליראה את שמך" כולנו רוצים להיות יראי ה', אך מדוע לא ממש מצליחים להגיע לזה? מי הוא זה שאורב אי שם באמצע הדרך ומונע מהאדם להגיע ליראת אלוקים? הבה נתבונן שמה הדבר תלוי בנו, אולי אין אנו בוחרים ביראה הנכונה כלל, ויתכן שכשנבין זאת בכך נפתור את התעלומה פעם אחת ולתמיד ונזכה להיות יראי ה' באמת,

השאלה הראשונה שהאדם צריך לשאול את עצמו הוא: למה גורמת לו היראה? איזה תוצאה היא גורמת לו? האם היראה הזאת שהאדם רוצה להגיע אליה משווה קו עם הכתוב "יראת ה' תוסיף ימים"? האם האדם מרגיש תוספת חיות ושמחה ביראתו? או שמא **מחמת יראת הענש נופל לעצבות חס ושלום ולפעמים לכפירות חס ושלום כמצוי באנשים רבים**,

כפירות?! איך אפשר ליפול לכפירה על ידי יראת אלוקים? **עצבות?!** איך מתקשר יראת ה' לעצבות? אך מסתבר שזוהי המציאות שלנו! כולנו הרי עדים לתופעה הזו, וכשזה קורה לנו דרך ה'יראה' כביכול אזי יש לנו סימן מובהק וחד משמעי: זו לא יראת ה'! זו יראה פסולה! זו יראה שמביאה לכפירה ועצבות, **כי זה היה כונת המן להפיל את ישראל חס ושלום** דרך יראה כזאת, המן לא היה טיפש הוא הבין שאת עם ישראל לא ניתן לקנות בכמה תאוות.. הוא קנה אותם עם "יראת ה'" כביכול, אך באמת אין זו יראת ה' כלל רק יראה בלי דעת **בבחינת הלא יראתך כסלתך**,

פניני אור

כל היראות וכל היסורין שיש לאדם מחמת יראת ה' הם מוסיפים ימים וחסים בבחינת "יראת ה' תוסיף ימים". וגם אלו היסורין שיש לאדם מחמת שעבר איזה פגם או עברה ח"ו, ומתחרט על זה ויש לו צער גדול מזה, אלו היסורים הם בחינת "יראת ה' תוסיף ימים" (שיחות הר"ן קב)

זמני שב"ק

הדלק"ן	ירושלים
18:03	ירושלים
18:03	בי"ש
18:20	תל אביב
צאת השבת	ירושלים
19:13	ירושלים
19:14	בי"ש
19:15	תל אביב
ריבוי תם	ירושלים
19:54	ירושלים
19:50	בי"ש
19:51	תל אביב

